

Köszöntő

Kollégiumunkba elsősorban felsőbbéves hallgatókat veszünk fel, akik kiváló tanulmányi eredménnyel rendelkeznek, és már elkezdték tudományos munkájukat. A felvételi eljárás kétlépcsős. Az első a védnöki meghallgatás, az úgynevezett „fejkopogtatás”, melynek során a pályázó gondolkodásmódját, kreativitását és általános intelligenciáját vizsgálják a védnökök. Ezt követi a kollégiumi bizottsági meghallgatás, amikor leendő lakótársként nézzük a pályázót, arra vagyunk kíváncsiak, hogy milyen szerepet tud vállalni a kollégiumi közösségben. Emellett a felvételi szabályzatunk lehetővé teszi, kivételes eljárás keretében, leendő első éves hallgató felvételét, ha kimagasló középiskolás versenyeredményekkel rendelkezik. Ez azonban egyre inkább csak dőcögve működött, mivel a középiskolás diákok nem ismerték kollégiumunkat.

2009-ben vetette fel az akkori diákvezetőség, hogy építsünk kapcsolatot középiskolákkal, keressük meg a tehetséges diákokat. A gondolatot tettek követték, így született meg a HÍD-program (Hallgatók Ígéretes Diákokból, és egyben híd a középiskola és az egyetem között). A kollégisták nagy lelkesedéssel fogtak hozzá a szervezéshez, brosrák készültek, megkeresték a középiskolákat, elérték a kiváló diákokat. Ennek eredményeként 2010-ben megrendeztük az első HÍD-tábort, ami azóta is a fő eleme a programnak. Pályázat alapján körülbelül húsz diákot hívunk meg nyári táborba, ahol szakmai és közösségi programokat szervezünk számukra. Az öt nap alatt lehetőség van közelebbről megismerni, „fejkopogtatni” őket. A végén a legjobbaknak szakkollégiumi tagságot, bentlakást és mentorálást ajánlunk fel. Jelen kötet a HÍD-program ötödik születésnapjára készült. Megszólalnak benne a szervezők, a „hidasok” akik kollégisták lettek, a szakmai programban részt vevő oktatók, kutatók. Úgy gondoljuk, hogy ezzel rajzolódik ki a legteljesebb kép programunk működéséről. Bízom benne, hogy az Olvasó is úgy fogja érezni, hogy mindenki szívvel-lélekkel munkálkodott, programunk eredményes és sikeres lett.

Kincses János
az Igazgató Tanács tagja

Koordinátorok beszámolói

Öt év telt el azóta, hogy átléptem a Szegedi Tudományegyetem küszöbét – és most, amikor hamarosan elhagyom az alma mater, önkéntelenül is eszembe jut: mit is jelentett ez az öt év szegedi egyetemistaként? Sokakkal ellentétben először

A negyedik tábor szervezésekor pedig kiderült, hogy elérkeztünk a következő etaphoz – a HÍD-Program koordinátoraként néztem új kihívások elé. A hosszas előkészületek elhalványulnak, ha felidézem, milyen volt megírni az örömteli értesítéseket a táborba behívott tehetségeknek. Furcsamód a táborról magáról inkább filmbe illő, montázszerű emlékeim vannak – minden gondolatomat lefoglalta a fokozott figyelem, hogy a régi szervezők nyomába lépjek, hogy ne csak tartsam a színvonalat, hanem ugyanazt a hihet-

RÁLIK ALEXANDRA (2013)

**„amikor a „második otthon” nemcsak klisé,
hanem a valóság”**

Öt év telt el azóta, hogy átléptem a Szegedi Tudományegyetem küszöbét – és most, amikor hamarosan elhagyom az alma matert, önkéntelenül is eszembe jut: mit is jelentett ez az öt év szegedi egyetemistaként? Sokakkal ellentétben először nem is maga az egyetem jut eszembe, hanem az Eötvös Loránd Kollégium. A Szegedi Tehetség-HÍD Tábor volt ugyanis az első ízelítő ebből az életből.

A második HÍD-generáció tagjaként lettem Eötvös-

kollégista 2011-ben, amikor még nem is gondoltam, hogy a HÍD-életérzés minden lépcsőfokát végig fogom járni az elkövetkező években. Táborozóként ugyanis az ember nem emlékszik másra, mint arra a rendkívül intenzív, minden nap új impulzusokkal feltöltő hétre, amely megmutatja Szeged, az egyetem és a kollégium minden arcát. Nem is volt kérdéses számomra, hogy hol leszek július második hetében a következő év(ek)ben: az Eötvösben, a HÍD-táborban.

Kissé zöldfölű, de annál lelkesebb segítőként vettem részt a 2012-es tábor megszervezésében és lebonyolításában. Érdekes pozíció ez – amikor az ember már nem egészen újonc, de azért nem is minden felelősséggel felruházott szervező, hanem egyfajta kapocs a legújabb és a régi generációk között.

A negyedik tábor szervezésekor pedig kiderült, hogy elérkeztünk a következő etaphoz – a HÍD-Program koordinátoraként néztem új kihívások elé. A hosszas előkészületek elhalványulnak, ha felidézem, milyen volt megírni az örömteli értesítéseket a táborba behívott tehetségeknek. Furcsamód a táborról magáról inkább filmbe illő, montázsszerű emlékeim vannak – minden gondolatomat lefoglalta a fokozott figyelem, hogy a régi szervezők nyomába lépjek, hogy ne csak tartsam a színvonalat, hanem ugyanazt a hihetet-

len élményt is átadhattam a leendő elsőéveseknek, amit én is kaptam a kolitól korábban.

Pedig a koordinátori munka nem a főszervezésről szól. A koordinátor is egy „mezei szervező”, csak épp annyival van több dolga, hogy kézben tartsa a szálakat, hogy minden klappoljon. A 2013-as HÍD-tábor sikere is leginkább annak köszönhető, hogy egy fantasztikus szervezői brigáddal, de leginkább hihetetlenül tehetséges táborozókkal tölthettem azt a hetet.

És amikor a tábor után elbóbiskolsz a vonaton hazafelé robogva, és félálomban is a táborozókat és a szervezőket – régi és új barátaidat – látod, rájössz, hogy ugyan *hazafelé* mész, de *otthon* volt az is, ahonnan elindultál.

SZÁNTAI MÁRK (2014)

„megnyitni egy új perspektívát”

Nyári bolyongás a bölcsészkar épületében, éjszaka nyúló beszélgetések a Cubában, bográcsozás az újszegedi Verandában, szerda reggeli városismereti vetélkedő, vagy éppen záróbuli utáni, kissé másnapos, de annál lelkesebb séta az alsóvárosi templomban és kolostorban. Nagyillés János interaktív előadása, a rácsodálkozás, hogy ilyen sokszínű és érdekes is lehet az antikvitás vagy épp az irodalom bármely szegmense. Pénteki, hazaindulás előtti ebéd az Alsóvárosban, és az érzés, hogy túl hamar elrepült ez az egy hét. Azután az izgatott várakozás, a felvételi eredmény eufóriája, majd

nem sokkal utána egy e-mail: Eötvös-kollégista lettem.

Azok az élmények és kapcsolatok, melyekre a 2012-es táborban szert tehettem, arra inspiráltak, hogy a következő években én is a szervezők sorába lépjek, és azon fáradozzak, hogy az újabb „hidas generációk” is részesülhessenek mindabban, amit mi megtapasztaltunk. A cél az, hogy megnyissunk számukra egy olyan új perspektívát, amely számunkra is rengeteget jelentett, különösen egy vidéki kisvárosból belecsöppenve a szegedi kollégiumi és egyetemi élet lendületébe.

A következő évben, 2013-ban Rálik Alexandra koordinátori munkáját segítetttem, ekkor elsősorban az előadók felkérésében, az egyetemi körbevezetésen és a vetélkedő lebonyolításában vettem részt. Ezt követően, 2014-ben már Bodnár Lászlóval ketten viseltük a főszervezői feladatok súlyát. Koordinátorként a tennivalók kiosztása, a programok áttekintése és lebonyolítása, a szervezői csapat összefogása és a kollégium vezetőségével való kommunikáció is a mi feladatunk volt: végső soron minden, ami egy tábor gördülékeny lebonyolításához szükséges. Bár az időjárás nem volt kegyes hozzánk abban az évben, és gyakran előfordult, hogy egy-egy helyszínről bőrig ázva tértünk vissza a kollégiumba, a hidasok visszajelzései mégis azt mutatták,

hogy mindezek ellenére sikerült élvezetes és emlékezetes programokkal megtölteni a hetet.

Tavaly Berczeli-Nemcsényi Alex töltötte be a koordinátori posztot, de szervezőként továbbra is azon fáradoztam, hogy tartalmas és érdekes programokat valósítsunk meg. A tábor népszerűsítése, a sok-sok szervezés és előkészület után munkánk jutalma az a visszajelzés, amit a táborozóktól évről évre megkapunk. Ezekből tudjuk, hogy van értelme fáradozni, mert minden évben 10-20 leendő egyetemista számára biztosíthatunk egy felejthetetlen tábort, és az egyetemkezdéshez nélkülözhetetlen segítséget.

BERCZELI-NEMCSÉNYI ALEX (2015–16)

„az egész olyanná válik, mint egy nagy család”

Magam is a Tehetség-Híd Programmal, táborral váltam a Kollégium lakójává, így magától értetődő volt, hogy amint lehet, a szervezői feladatokból is kiveszem a részem. A koordinátorok és a szervezők rendszerint a volt táborozókból kerülnek ki, de a tábor sikere minden kollégista szívügye, így a hirdetésben és lebonyolításban mindenki segít, aki teheti. Első alkalommal magam is csak szervező voltam, főként részfeladatokat láttam el. Amellett, hogy középiskolákat, végzős diákokat kerestem meg, kifejezetten

egy-egy táboron belüli rendezvény, például a városismereti vetélkedő lebonyolítása volt a tisztem.

Az előző tábor alkalmával került hozzám a karmesteri pálca, a teljes program koordinálása, amely egy szervezői posztnál nagyobb felelősség. A koordinátor az elejétől a végéig felügyeli, összefogja a teendőket, és a lehető legtöbb dolgot igyekszik tehetséges diákokból álló csapatot verbuválni. Egyszerre tudtuk szem előtt tartani a szakmai, valamint a közösségi szempontokat. Szerintem sikerült úgy bemutatnunk a Kollégiumot, az egyetemet és Szegedet, hogy az egyszerre legyen informatív és szórakoztató.